

مردم از کرونا و فقر می‌میرند، حکومت افغانستان از کفن آنها می‌دزدد!

چندین گزارش تحقیقی نشان می‌دهد که مقامات دولتی افغانستان میلیون‌ها دالر را در امر مبارزه با کرونا و کمک به مردم فقیر اختلاس نموده‌اند. گزارش‌های تحقیقی می‌رسانند که این مقامات از نان خشک مردم 800 میلیون افغانی دزدی کرده‌اند. وسایل و مواد طبی را چندین برابر بلندتر از قیمت بازار حساب نموده و میلیون‌ها دالر به جیب زده‌اند. هرچند دولت فاسد افغانستان سعی دارد تا با ایجاد کمیسیون‌های پی در پی برای بررسی این موضوع احساسات مردم را خاموش سازند؛ اما دولت فراموش کرده که کوه فساد شان آن قدر بلند گردیده است که با چند انگشت پنهان نمی‌گردد.

در واقع فساد در افغانستان علی‌رغم شعارها، ایجاد ادارات، کمیسیون‌ها و قوانین، روز به روز عمیق‌تر شده می‌رود. دولت ادعا دارد که فساد را کاهش داده، اما واقعیت این است که فساد کاهش نیافته بلکه تغییر شکل نموده است. دولت تحت نام اصلاحات و سیستم‌سازی، نسل نو از مفسدین و افراد برگشته از غرب را به پست‌های بلند گماشته است و این‌گونه فساد لایه‌های عمیق‌تری پیدا نموده و چندین برابر گردیده است.

فساد جزء لاینفک نظام‌های سرمایه داری - دموکراسی است و مسئله پایان بخشیدن آن نیز مربوط می‌شود به برچیدن و دور ساختن این نظام از زندگی مردم. تغییر چهره‌ها، تشکیل کمیسیون‌ها و ادارات و تصویب قوانین صرف راه‌های فساد را بر پایین دستان می‌بندد، ولی مقامات با خیال راحت به فساد می‌پردازند و از چشم قانون و نهادهای عدلی و قضایی پنهان می‌باشند. پس از بین بردن فساد توسط نظامی که خود از طریق اشغال، فساد و تقلب بر مردم تحمیل شده و اشخاص فاسدی که ساخته و پرداخته‌ی همین نظام هستند، ممکن نیست.

تنها راه حلی که می‌تواند فساد را ریشه‌کن کند و جامعه را از چنگ فساد و مافیای نجات دهد تطبیق ارزش‌ها و افکار اسلامی در قالب یک دولت عادل اسلامی است؛ چون اسلام رهبران و شخصیت‌های باتقوا را تربیه می‌کند که آخرت نزد شان عزیزتر از دنیاست، و کسی که آخرت را ترجیح دهد هرگز دست به فساد نمی‌زند. آنان منابع و امکانات را به اشخاص مستحق توزیع نموده، به مریضان مانند عضوی از خانواده‌ی شان رسیدگی می‌کنند و حاکمیت را مسئولیت می‌ببیند نه وسیله‌ی زر اندوزی.

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر-ولایه افغانستان